

«Цвѣтъ благовонны дух' усаждава
 С' свѣтлъ одѣждѣ земл' украсена
 Сладость блаженнѣ міру раздава
 Бѣлъ свѣтъ сіяе в' вся поднебесна!

„Менѣ е на умѣ Стара Планина
 Тамъ е' е сега развило лѣсище!
 Хой! каква е мила добрина
 Храбро д' умрѣмы тамъ в' бойлище!

„Турска е стража глупа лѣнива!
 Мъжеско мѣдро нападеніе
 Водимо е' хитрость, славно успѣва,
 Время не губимъ! усърченіе!“

Тихо ми полунощіе бѣше
 Други задрѣни трудом' уморени
 Всеякы несвѣтно мирно си спѣше
 Бодри мы, глѣдахмы врата дворны!

Свободѣ нашѣ сложно рѣшихмы!
 Тяжки окозы, поганско робство
 Да съкрушимы ведно смыслихмы
 Сходно ея нами появи ерѣдство!

По добра е смърть мало-минутна
 Нѣжели дългы рабски животъ!
 В' мѣжѣ османскѣ безчеловѣчнѣ
 Ползѣ нѣмамы от' нашѣ имотъ!